

ПРЕС КЛИПИНГ

24. 01. 2020.

НАСЛОВИ

Да ли забрана рада недељом значи отказе? (стр. 3)

Синдикат поново тражи увођење кривичног дела напад на запослене у здравству и социјалној заштити (стр. 6)

Ко је крив за проблем радника из Индије, ко у Србији ради на црно (стр. 6)

Већи минималац још није напунио најмању потрошачку корпу (стр. 8)

Вучић: Против сам НЕРАДНЕ недеље (стр. 9)

Руси отпуштају 400 људи? Судбина фабрике у Мајданпеку обавијена велом тајне (стр. 11)

Само 40 државних предузећа може да потражи купце (стр. 12)

Просечна плата возача у ГСП-у 70.000 динара (стр. 14)

Како ПРИВУЋИ И ЗАДРЖАТИ раднике? (стр. 14)

КАКО ЗАУСТАВИТИ МИГРАЦИЈЕ РАДНИКА Европска комисија предложила је нешто потпуно ново, добро по запослене (стр. 15)

Просветари најављују протест јер већ 5 година нису испуњени захтеви из споразума са Владом (стр. 16)

Потпуна несагласност у ставовима о последицама затварања радњи последњег дана викенда

Да ли забрана рада недељом значи отказе?

Да ли ће запослени, пре свега у трговини, имати слободну или радну недељу биће одлучено у наредних неколико седмица када сви заинтересовани буду дали своје мишљење. Судаћи према различитим ставовима и искуствима у другим земљама, ову одлуку неће бити лако донети.

Пише: Милош Обрадовић

За сада, према изјавама синдикалаца, радна група формирана од стране Министарства трговине разматра решење по коме би једна или две недеље у месецу биле нерадне.

То би било неко средње решење између забране рада трговинама недељом коју заговарају синдикати и статуса кво по коме ради ко када хоће који заговарају послодавци.

Извесно је да би последице забране рада недељом, која постоји и у појединим другим европским земљама, различите трговце погодиле различито.

Горан Ковачевић, директор ланца трговина Гомекс из Зрењанина, истиче да за његов ланац који чине радње од око 200 квадрата то не би био проблем, али за хипермаркете где се гро промета одвија петком, суботом и недељом би то могло утицати на промет.

Проблем за хипермаркете

„Нерадне недеље би утицале на стабилност радне снаге и боље услове рада. То би било боље и за породице. Из угла трговаца негативно би било то што би у првом кораку дошло до пада промета, али после неког времена би се то стабилизовало“, објашњава Ковачевић, истичући да ако би његова фирма имала хипермаркете, можда би имао другачије мишљење.

Он напомиње и да је питање шта би било са тржним центрима и како би они радили с обзиром да у њима постоје и кафићи и ресторани.

„Самим продавцима одговара да не раде недељом, али када не раде него су купци онда иду у куповину недељом. Важно је само да не буде као у Црној Гори, да се донесе одлука преко ноћи, па онда након тога да се прописи мењају под притиском разних интересних група.

„Ако би се без подробне анализе донео закон, па онда кренули притисци великих трговаца, па да се све заврши тиме што би малима био забрањен рад, а великим дозвољен то би урнисало

трговину. Битно је да када се одлука донесе, да се и поштује“, сматра Ковачевић истичући да је забрана у Црној Гори довела до тога да се на бензинским пумпама продаје храна.

Он признаје аргумент синдиката да се запослени у малопродаји исцрпљују радећи и викендима и државним празницима.

„Код нас су још око 60 одсто трговина мале продавнице где се људи исцрпљују радећи. Али то зависи од конкуренције. Ја не бих да радим недељом, али ако конкуренција ради морам и ја. За почетак можда би држава могла да пропише забрану рада на државне празнике“, каже Ковачевић.

Исти промет с мање радника?

С друге стране, Томислав Момировић, председник компаније Мона Хотел Манаџмент, истиче у први план управо последице овакве одлуке по запослене.

„Већ видимо шта се дешава у Црној Гори где је пре само два месеца закон ступио на снагу. Дошло би до смањења броја запослених за 15 одсто, јер толико отприлике износи смањење броја радних дана ако се не би радило недељом. Алтернатива је смањење плата мада не верујем да би то ико прихватио. С друге стране, промет се можда и не би смањило, већ се прелио на друге дане, па би у ствари за предузећа то било финансијски позитивно, задржали би промет, а смањили трошкове. Ипак, иако нама расте запосленост, људима и даље фали новца, треба им посао“, истиче Момировић тврдећи да мера делује као да штити раднике, али у ствари би могла да их остави без посла.

Он напомиње и да уколико би се одлука односила и на тржне центре она би им сигурно смањила атрактивност, па би се смањиле и инвестиције у тржне центре, што би се у коначници одразило и на грађевинску индустрију.

Фактор цркве

Економски аналитичар Драгован Милићевић се не слаже да би послодавци отпуштали људе због једног дана, али би могло доћи до смањења плата за пет до 10 одсто.

„Првих месец, два од доношења одлуке би било проблема, док се људи не привикну да иду у куповину радним данима или суботом. Мислим да би од овога много више страдали мали трговци, него велики ланци. Такође, верујем да не би дошло до смањења промета, већ би се он прелио на друге дане“, сматра Милићевић.

У већини европских земаља у којима је оваква мера донета, важан фактор и иницијатор је била црква, најчешће Римокатоличка. Милићевић истиче да је код њих недеља свети дан када се иде на мису и проводи са породицом, док становници у Србији немају тако дубока верска убеђења. Такође, ни СПЦ није заузимала став по овом питању. Рецимо у Хрватској је током 2000-их у два наврата под притиском цркве доношен закон којим се забрањује трговина недељом, али их

је оба пута Уставни суд прогласио неуставним. Сличну иницијативу за оцену уставности намеравају да поднесу и црногорски малопродавци. У Пољској је 2018. године ступио закон на снагу, на иницијативу синдиката Солидарност, али уз снажну подршку Римокатоличке цркве, којим је у првој години дозвољен рад само у првој и последњој недељи у месецу. У другој години примене закона, дозвољен је рад само у једној недељи, а у трећој години (2020.) наступа потпуна забрана рада недељом осим седам недеља у години, углавном уочи верских празника и у време сезонских распродаја.

Разна решења

Одговор трговаца је продужење радног времена осталим данима, чак до 11 сати увече. Такође, око 30 различитих врста радњи је изузето из забране, попут бензинских станица, апотека, пекара, цвећара, радња на аеродромима и железничким станицама и хотелима. Занимљива је још једна одредба, а то је да је предузетницима дозвољено да раде недељом само ако у радњама раде власници радњи. За куповину преко интернета нема ограничења.

У неким земљама и то са развијеним туризмом попут Аустрије скоро нико не ради недељом. Интересантно да је и код нас можда примењиво решење из Немачке које вуче корене још из 50-их година прошлог века. Наиме, они имају одређени број недеља у години када могу да раде (то зависи од локалних власти) и сами могу да одреде када ће то бити. Рецимо, у Берлину је то осам недеља годишње.

Опет, наше комшије Мађари су 2015. донели забрану рада недељом уз неке изузетке, да би после негативног става јавности, 2016. године опет било либерализовано тржиште, осим у време државних празника, када се не ради.

СССС: Нерадна недеља, већа продуктивност

Душан Вуковић, потпредседник Савеза самосталних синдиката Србије, подсећа да је овај синдикат пре 3,5 године поднео иницијативу за забрану рада недељом и да се сада залажу за промену Закона о раду.

„У Закону о раду се наводи да је радно време пет дана недељно, а да је недеља по правилу дан за одмор. То „по правилу“ су сви схватили као да може да се ради и сада ми тражимо да се тај део обрише из закона. То би допринело одмору људи и њиховој већој продуктивности. Такође би радницима, а у трговини доминирају жене, омогућило да проводе време са својом децом. Многе развијене земље не раде недељом па се то није одразило ни на БДП, ни на промете ни на профите“, оцењује Вуковић.

Он напомиње и да се осећа недостатак радне снаге, па је то прилика и за послодавце да боље организују своје раднике. Што се тиче евентуалног смањења плата, Вуковић подсећа да су у трговини плате већ 20 одсто мање од просека и да би било срамота да послодавци прете запосленима смањењем плата ако се не ради недеља.

Синдикат поново тражи увођење кривичног дела напад на запослене у здравству и социјалној заштити

Синдикат запослених у здравству и социјалној заштити данас је поново позвао на измене Кривичног законика и увођење кривичног дела напад на запослене у тим делатностима, на начин како је то прописано за кривично дело напад на адвокате.

Пише: Бета

У саопштењу поводом напада на медицинске техничаре у Служби хитне помоћи краљевачког Дома здравља, из синдиката је оцењено да се запослени у здравству и социјалној заштити осећају „потпуно незаштићени од напада који су нажалост све чешћи и подстакнути свакодневним блаћењем професије у појединим средствима јавног информисања“.

„Предлажемо да се уведе ново кривично дело напад на запослене у здравству и социјалној заштити, на начин да се омогући тужилаштву да се за исто гони по службеној дужности, што би свакако деловало на потенцијалне учиниоце кривичних дела да добро размисле пре него их учине“, стоји у саопштењу.

У ноћи између уторка и среде у Служби хитне помоћи Дома здравља у Краљеву догодио се инцидент када је припадник одреда Жандармерије из тог града, у цивилу и ван дужности напао двојицу дежурних медицинских техничара.

Ко је крив за проблем радника из Индије, ко у Србији ради на црно

БЕОГРАД: У Србији ради на црно између 3.000 и 3.500 грађевинских радника из иностранства: Албанаца, Турака, Пакистанаца, Индуса и других, кажу у Грађевинској комори Србије и позивају надлежне да са амбасадом Индије реше најновији проблем са радницима из Индије ангажованим на градилишту Чортановци који штрајкују због лоших услова, кашњења плата, одузимања пасоша...

Горан Родић из Грађевинске коморе наводи да се за раднике из Индије сазнало у јавности када су се одлучили на штрајк због кашњења плата, па је испливало и да их послодавац уцењује тако што им је одузео пасоше и лична документа без којих се не могу вратити у Индију, и који их плаши да ће у Србији бити ухапшени јер немају документа.

Реч је о око 70 радника из Индије, од којих један део штрајкује, а ангажовани су, речено је Тањугу у Самосталном синдикату путара Србије, на градилишту Чортановци на пројекту брзе пруге и смештени у силосу код Сурчина

Родић истиче да они сем тога што нису редовно исплаћивани нису имали ни одговарајуће лекарске прегледе, па се прашина и дигла јер се локално становништво уплашило да не дође до нека зараза.

"Наш синдикат се умешао да тим људима помогне и сада индијска амбасада мора да им помогне. Ако немају пасоше и новац, да им обезбеди папире и средства како би могли да се врате у матичну земљу. То важи и за све друге стране раднике", навео је Родић.

Поручује да инспекција Министарства за рад треба да поднесе пријаве против оних који су те људе ангажовали и додаје да је то у случају Индуса фирма "Николић" коју треба процесуирати и казнити.

Сада треба да их исплати онај ко их је довео, да их пријави ако хоће да раде, а ако неће да се спакују и депортују у њихову земљу, нагласио је Родић. Родић објашњава да према нашим прописима страни радници морају да буду пријављени, осигурани и здравствено прегледани, као и да имају адекватан смештај.

Додаје да је у Србији највише радника Албанаца из Северне Македоније и са КиМ који су ангажовани на црно, док Кинези, како истиче, увек долазе организовано преко државе и ту нема проблема.

"Најопасније је што је реч о страним радницима који су приучена и јефтино плаћена радна снага", каже Родић и упозорава, то може да се одрази и на квалитет објеката.

Иначе, како је речено у синдикату путара, у Србији има укупно 150 радника из Индије, од којих половина ради на изградњи станова за полицију у Краљеву, а један број Индуса који су сада ангажовани на Чортановцима, претходно радио на изградњи аутопута од Сурчина до Обреновца.

Главни извођач радова на овој деоници била је и кинсека фирма, а трасу брзе пруге у Чортановцима раде руске железнице, док су раднике ангажовали подизвођачи. У овом случају фирма "Николић" .

Ова фирма је била раније озбиљно грађевинско предузеће, наводи Родић и додаје да су се после регистровани и у САД.

Председница Самосталног синдиката путара Србије Соња Вукановић међутим тврди да фирма "Николић" преко партнерске фирме у САД, упућује раднике у Србију и да је проблем настао

зато што су уговори радницима склапани по америчком законодавству, који не одговарају нашим прописима.

Вукановић додаје да је, према уговорима, за спорове надлежан суд у Флориди и да је, на пример, предвиђена казна од око 500 евра за оног ко организује штрајк, а 50 евра за оног учествује у штрајку.

"Сада испада да ти радници дугују фирми која их је ангажовала, а не она њима", додаје она.

Такође, каже да је проблем и што по америчким прописима радник може у било ком тренутку да буде оптужен, да му се откаже виза, боравишна дозвола и друго.

Већи минималац још није напунио најмању потрошачку корпу

Аутор: Д. Млађеновић

НОВИ САД: Од почетка ове године минимална цена рада у Србији виша је 11,1 одсто, односно минимална сатница износи 172,54 динара, што је око 17 динара више од оне која је важила лане.

Уз повећање, које је уследило 1. јануара, коверта коју примају радници у Србији који раде за минималну зараду – а процењује се да их је око 350.000 – дебља је 3.000 динара јер је у просеку прошле године миналац био око 27.022 динара, а сада је 30.022.

Одлуку од висини минималца за ову годину донела је Влада Србије јер су ставови учесника у дијалогу били на два пола – послодавци су били спремни на повећање нешто ниже од одобреног, а синдикати су тражили да се минимална зарада повећа између 15 и 20 одсто, да би кроз наредне три године био достигнут износ минималне зараде који би могао покрити трошкове минималне потрошачке корпе. Пошто тај захтев није прихваћен, између минималне зараде и трошкова минималне потрошачке корпе је остао прилично велики раскорак, односно и даље ће недостајати доста новца да се ти трошкови покрију.

Наиме, за минималну потрошачку корпу је у септембру прошле године било потребно 37.072 динара и да би се у њу ставило све што је њен део, неће бити довољан један увећани минималац, који ће бити исплаћен у фебруару. Недостајаће, у односу на просечну минималну зараду, око 7.000 динара, највиши овогодишњи износ минималца биће краћи око 5.000 динара, док ће у односу на најнижи износ минималне зараде, за подмиривање трошкова минималне потрошачке корпе недостајати готово 10.000 динара.

Дакле, рупа између минималних примања и минималних потреба трочлане породице прилично је широка и, нажалост, на страни је примања па је потребна велика вештина да се прегура месец. Какву финансијску гимнастику сваког месеца морају да изводе они који су на минималцу само они знају, али је сигурно да је мало тога чега се може одрећи, а да је много тога што недостаје.

Разлог за то је у томе што, практично, највећи део трошкова једног домаћинства, који су саставни део минималне потрошачке корпе, одлази на трошкове којих се не може одрећи. Тако на храну и безалкохолна пића одлази чак 44 одсто укупних трошкова те корпе, а уз трошкове становања, воде, струје, гаса и осталих горива, додатних готово 20 одсто – што значи укупно око 23.400 динара. Тако за подмиривање преосталих трошкова минималне потрошачке корпе – а ту су и транспорт, комуникација, здравство, образовање, алкохол, дуван, одећа, обућа, намештај... остане, у зависности од месеца, од око 4.000 динара до око 6.500, што је заиста мало новца, тачније, сваког месеца неки трошкови не могу се подмити и нешто увек недостаје.

Минималац у складу с радним сатима

Овогодишњи минималац креће се у распону од 27.606 до 31.747 динара. Наиме, висина минималне зараде зависи од броја радних сати у месецу, па ће најнижи минималац бити исплаћен за рад у фебруару, у којем има 160 радних сати, а највиши ће бити зарађен у јануару, јулу и децембру, када се ради 184 сата.

У мају, августу и новембру, односно месецима у којима има 168 радних сати, минималац ће бити 28.986 динара, док ће у марту, априлу, јуну, септембру и новембру, када се ради 176 сати, у ковертама бити 30.367 динара.

Прерасподела трошкова, живот на кредит или на чекове вероватно су решења за премошћавање недостатка новца, а исти круг трчи се сваког месеца. У таквој ситуацији укида се тамо где, наизглед, најмање боли – а то су углавном трошкови за културу, рекреацију и образовање, али ту се и не може баш много уштедети јер су издвајања за те намене и сад већ изузетно мала и у септембру прошле године је на име њих одлазило једва нешто мало више од четири одсто укупног износа минималне потрошачке корпе, или нешто више од 1.390 динара. Иако се рупа не би затворила укидањем трошкова за алкохолна пића и дуван, неспорно је да се на име њих у домаћинству троши много више новца него за образовање и културу јер је за подмиривање тих трошкова лањског септембра одлазило око осам одсто укупно потребног новца минималне потрошачке корпе, односно нешто више од 3.000 динара.

Вучић: Против сам НЕРАДНЕ недеље

Аутор: Е. Б. ТАЛИЈАН

Расправа о увођењу слободног последњег дана викенда за трговце се наставља. Црна Гора и Хрватска усвојиле забрану, али се она није добро показала

ПРЕДСЕДНИК Србије Александар Вучић истакао је данас да је против увођења забране рада недељом у малопродајним објектима и да не разуме ту идеју. Вучић је подсетио и да су неке земље, попут Црне Горе и Хрватске, усвојиле забрану и да се та мера није показала добром. Он је указао да Србија треба да искористи то што њена економија брже јача од других у овом тренутку и да сада не застане.

- Немојте да спречавате да се ради недељом, зна се како се плаћа рад тог дана - рекао је Вучић. - Сада, када имамо раст економије треба да га подстичемо, да се хвалимо да радимо више, а не мање. Најбоље да не радимо ништа, а да плате буду велике. Не мислим да је то реално. Из Привредне коморе Србије, такође, упозоравају да би забрана рада недељом у свим малопродајним објектима, могла да има исте негативне последице као у Црној Гори. Тамо је дошло до отпуштања радника у шопинг-центрима и пада промета.

- Већински став трговаца до сада је био да не треба уводити забране, јер се то решење не би исто одразило на све - каже Жарко Малиновић, секретар Удружења за трговину ПКС. - Усвајање ове одлуке негативно би утицало на малопродају одеће, обуће и намештаја. То су врсте трговине у којима тог дана остварују највеће промете.

Малиновић демантује тврдње синдиката да је у Србији мањак радника у малопродаји толико велики да неће доћи до отпуштања.

- Проблем са недостатком радне снаге постоји у трговини као делатности, али не можете све делове Србије посматрати једнако - истиче саговорник "Новости". - У мањим срединама нема мањка радника и тамо би последица увођења нерадне недеље било смањивање њиховог броја. Другачија је ситуација у Београду и Војводини где постоји хронични недостатак радне снаге, посебно у северној покрајини током сезонских послова у пољопривреди.

Малиновић истиче да ПКС од 2016. разматра ефекте могућег увођења нерадне недеље, а да тренутно ради свеобухватну анализу за коју ће им бити потребно минимум два месеца да би добили ставове свих стејкхолдера у овом процесу.

ТРГОВЦИ ПОДЕЉЕНИ

СЕКРЕТАР Удружења за трговину ПКС Жарко Малиновић истиче да су велике разлике у ставовима привредника.

- Мишљења су веома подељена не само по врстама делатности, већ и унутар истог сегмента трговине - објашњава Малиновић. - Једино сви мали трговци који се баве прехранбеним производима подржавају иницијативу о нерадној недељи. Неки велики системи који раде у истој делатности закључили су да би то довело до пада њихове продаје.

Руси отпуштају 400 људи? Судбина фабрике у Мајданпеку обавијена велом тајне

Аутор: Љ. ТРИФУНОВИЋ

Запослени, после уобичајеног "спајања" празника, послати на принудни одмор

ФАБРИКА бакарних цеви "Мајданпек" (ФБЦ), коју је 2004. - када је издвојена из састава Рударско-топионичарског басена "Бор" (РТБ) - купила руска фирма УГМЦ из Јекатеринбурга, од 20. јануара је, како се незванично сазнаје, престала са радом.

- Не можемо да коментаришемо ту вест. Директор је на службеном путу, а ми немамо овлашћење да дајемо такве податке - поручено нам је из ФБЦ.

Подсетимо, пред крај прошле године се први пут пронела вест да је ФБЦ, у којој је запослено око 400 радника, пред гашењем. Тада су сви радници били упућени на принудни годишњи одмор, а Руси су, наводно, незадовољни што бакар за своје погоне нису могли да купују од РТБ, већ су морали да га довозе из своје земље.

- Ове године су, како се спекулише, одлучили да промене делатност и Фабрику бакарних цеви понуде на продају. По нашим информацијама, за куповину је била заинтересована грчка компанија "Халкор" - каже један од радника који не жели да му се у овим околностима помиње име.

Међутим, и Грци су у међувремену, наводно, одустали од куповине фирме која је важила за једног од најбољих и најпрофитабилнијих прерађивача бакра у Србији.

- Овде су нам и претходних година спајали празнике, а ове су нам продужили одсуство и раднике послали на принудни одмор. Опет незванично, чујемо да се увелико разматра и социјални програм - преноси саговорник "Новости" из Мајданпека.

Оваквом епилогу је, сазнајемо, допринела и још непотврђена информација о томе да је кинеска компанија "Зиђин", стратешки партнер РТБ, одлучила да више не даје печат Русима који су досад своје производе широм света пласирали управо са ознаком "Бора".

Иначе, УГМЦ поседује више од 50 фабрика на свим меридијанима, а мајданпечку фирму је 2004. купио тако што је доставио бољу понуду од већ поменутог "Халкора" из Грчке, те компаније "Ист поинт" чији је власник српски бизнисмен Зоран Дракулић. У ФБЦ је тада било око 600 радника, али их је после, по свему судећи, првог у низу социјалног програма остало 400.

С обзиром на реалну опасност да управо толико људи у Мајданпеку ускоро остане без посла, ситуација је алармантна. Трачак наде да ће бити избегнут најгори сценарио даје још само нагађање да је за куповину Фабрике бакарних цеви заинтересован управо кинески "Зиђин", али и у овој компанији то нити потврђују, нити демантују.

ОПШТИНА

ПРЕДСЕДНИК Скупштине општине у Мајданпеку Никола Наумовић каже да локална самоуправа покушава да помогне Фабрици бакарних цеви у проналажењу новог стратешког партнера. Потврђује и информацију о томе да су Грци били заинтересовани за куповину, али му није познато зашто су одустали. Каже и да општинске челнике највише брине судбина 400 радника.

МИНИСТАРСТВО УПОЗНАТО СА СИТУАЦИЈОМ У ФАБРИЦИ "БАКАРНЕ ЦЕВИ"

Министарство привреде саопштило је да је упознато је са ситуацијом у фабрици "Бакарне цеви" у Мајданпеку, односно са донетом одлуком о обустављању производње, и ступило је у контакт са руководством компаније.

"Затражен је хитан састанак да би се додатно упознали са ситуацијом и разлозима за овакву одлуку. Наш циљ је да као одговорна влада евентуално изнађемо механизме како да помогнемо компанији да остане у делатности и тиме сачувамо око 350 радних места", наводи се у саопштењу.

Министарство привреде каже да је инсистирало на отворености за сарадњу и подршци, поштујући право и одлуку Скупштине акционара приватне компаније да, руководећи се својим пословним интересима, донесе такву одлуку. (Тањуг)

ПОЛИТИКА ONLINE

Само 40 државних предузећа може да потражи купце

На списку за приватизацију налази се 80 предузећа, а пре пет година их је било 560. Рок за завршетак приватизације не постоји

Аутор: Маријана Авакумовић

Тренутно мање од 80 предузећа у Србији чека приватизацију. Међутим, реално тек за око 40 њих може да се потражи купац. За остала предузећа није могуће објавити јавни позив јер постоје судски спорови или неки други имовински проблеми због којих не постоје законски услови да се огласи њихова продаја.

Ово за „Политику” кажу у Министарству привреде и најављују ће и у 2020. години интензивно радити, у складу са Законом о приватизацији, на смањењу приватизационог портфеља.

– Започети поступци приватизације биће окончани у складу са донетим одлукама о моделу приватизације или покретањем стечаја или обуставом поступка приватизације где нема услова за његово спровођење. Стечај је изванредан за предузећа која немају одрживу пословну

активност, односно не измирују обавезе према повериоцима и за која није показан интерес потенцијалних купаца у поступку приватизације– објашњавају у Министарству привреде.

Агенција за лиценцирање стечајних управника је у 2019. расписала више од 100 огласа за стечајне поступке. Буџет је од тога имао корист већу од милијарду динара, док је остали новац ишао на рачуне поверилаца. Изменама Закона о стечају поступак продаје имовине је релаксиран и створена је могућност за ефикаснију продају.

У Министарству привреде наводе да су тренутно у завршној фази приватизације три предузећа: „Технохемија” АД Београд, „Јат техника” ДОО Сурчин и „Трем” ДОО Београд. За њих су спроведене продаје, а остао је само завршетак процедуре.

Министарство ће настојати да у овој години огласи продају следећих предузећа: МСК Кикинда, „Петрохемија” Панчево, „Ласта” Београд, „Јат апартмани” Копаоник, „Јадран” Нова Гајдобра, „Крушик пластика” Осечина, „Рудник” Ковин, „Југословенско речно бродарство”, „Севертранс” Сомбор, ИП „Рад” Београд...

Представници ММФ-а у последњем извештају, из децембра прошле године, препоручили су српској влади да што пре треба да се реши и статус неких државних предузећа. То се пре свега односи на „Петрохемију”, за коју сматрају да би током 2020. године требало да буде продата јер је њена дугорочна одрживост у оваквом статусу неизвесна. Ови ставови ММФ-а нису обавезујући за српску владу јер је реч о саветодавном аранжману. Међутим, ММФ је и претходних година инсистирао на продаји „Петрохемије”, која је успешно спровела унапред припремљен план реорганизације. Отписано је 47,7 одсто дуга, а преосталих 52,3 одсто обавеза конвертовано је у акције предузећа. Ово предузеће је изашло из стечаја. Тендер је требало да буде расписан крајем прошле године, као и за МСК, за који су већ два тендера проглашена неуспешним.

Требало би подсетити да је 2014. године (када је ступио на снагу нови Закон о приватизацији са одредбом да до 31. децембра 2015. морају да буду продате све фирме са већинским друштвеним капиталом) на списку за приватизацију било око 560 предузећа са 90.000 радника. Остало их је мање од сто, али је највише предузећа отишло и стечај. Према неким ранијим рачуницама продато је нешто више од 50 предузећа. Међу најзвучнијим су РТБ „Бор”, ПКБ, Железара Смедерево...

Просечна плата возача у ГСП-у 70.000 динара

УГСП „Београд” тренутно ради око 3.000 возача чија ће просечна плата бити повећана и износиће више од 70.000 динара, кажу у том предузећу.

„Њихова просечна плата је до јануара била 62.000 динара, али од овог месеца уведени су бонуси и повећање тако да ће просечна плата возача бити већа од 70.000 динара”, каже за Танјуг ПР менаџер тог предузећа Славица Стевановић.

Наводи да ГСП има стално расписан конкурс за пријем нових возача, те да је расписан и тендер за доквалификацију 110 возача са Ц на Д категорију.

„Очекујемо да ће тих 110 возача до октобра засновати радни однос у ГСП-у”, додала је Стевановић.

Како ПРИВУЋИ И ЗАДРЖАТИ раднике?

Снага сваке компаније јесу њени најбољи радници. То су људи од којих зависи успех и због којих би свака компанија требало да се потруди. Како их задржати?

Јавност је подељена. Многи кажу платом, али их исто толико, с друге стране тврди, добром атмосфером на послу, јасном путањом напредовања, могућностима усавршавања, поштовањем... Има и оних који кажу "ако је решио да иде - никако".

Истраживања показују да је најцењеније заправо могућност радника да учи, да напредује и да се развија, да су на другом месту односи међу запосленима, на трећем плата, четвртм флексибилност... Оцена је и да задовољан радник јасно зна шта се од њега очекује, сваког радног дана. Такође, и да су промене очекивања стресне за људе, да их држе у неизвесности и доприносе осећају неуспешности.

"Адекватна надокнада за рад, звана плата. Признавање његовог рада и не преузимање заслуга. Поштовање. Обезбеђивање пристојних услова за рад. Омогућавање напретка и усавршавања. Правилно одређивање радних задатака", један је у низу коментара на Твитеру где се тема "Како задржати раднике" показало врло инспиративном.

Један од коментара указује на важност међуљудских односа, поправљање атмосфере на радном месту, али и давање прилике радницима да кажу шта би требало боље и другачије.

"Мене лично би могао да задржиш само ако си заинтересован да поправиш међуљудске односе и атмосферу у фирми и ако хоћеш да чујеш од запослених шта не штима у фирми. Није тачно

да су само паре разлог. Скренеш му пажњу да су приметио његов резултат, критикујеш га насамо. Од првог дана јасно кажеш шта је његов посао, шта је план фирме за његово радно место и јасно дефинишеш путању напредовања".

Окрените немир радника у своју корист

Најбољи запослени су најчешће паметни, вредни и радознали. То значи да ће брзо савладати радне задатке, упасти у рутину и постати гладни нових изазова. Дobar послодавац уме да немир својих радника каналише у корист компаније, дајући им изнова захтевније задатке.

И на крају - дајте радницима време за игру, јер игра није само за децу. Воле је и одрасли. Различита истраживања указују да уколико у дневном распореду постоји време резервисано за игру и разоноду, могу се десити невероватне ствари, јер људи постају продуктивни оног момента када престану да мисле искључиво на посао.

КАКО ЗАУСТАВИТИ МИГРАЦИЈЕ РАДНИКА Европска комисија предложила је нешто потпуно ново, добро по запослене

Како би зауставила пресељавање становника из источних неразвијенијих држава Европске уније у западне развијеније, Европска комисија је као једну од мера предложила уједначавање минималне плате на нивоу целе Уније.

Да би се тај циљ постигао, ЕК препоручује државама чланицама да им минимална бруто плата буде 60 одсто медијалне бруто плате, пренели су хрватски медији.

Тако је у Хрватској медијална бруто плата у новембру 2019. године износила 7.309 куна, а медијална нето плата 5.600 куна. Према препоруци ЕК, минимална бруто плата требало би у Хрватској да износи 4.385,4 куне, а минимална нето плата 3360 куна.

Од 1. јануара 2020. године минимална нето плата у Хрватској износи 3250 куна или 58 одсто медијалне нето плате.

У Србији је од 1. јануара 2020. године минимална нето плата 30.022 динара. У октобру 2019. године медијална нето плата у Србији је износила 42.716 динара, па је према томе минимална нето плата 70,2 одсто медијалне.

Али, разлика између просечне и медијалне плате (половина запослених има већу а друга половина мању плату од те) у Хрватској је много мања него у Србији.

Тако је у новембру прошле године у Хрватској медијална плата износила 85,67 одсто просечне, а према последњим подацима за октобар 2019. године медијална плата у Србији је била 76,1 одсто просечне плате.

Просветари најављују протест јер већ 5 година нису испуњени захтеви из споразума са Владом

Аутор: Ј. Адамовић

Зато што Влада Србије на чијем је челу тада био Александар Вучић није испунила ни једну ставку из споразума који је још пре 5 година потписала са просветним радницима - из Уније синдиката просветних радника најављују штрајк на дан годишњице 17. марта. Протестоваће испред Министарства просвете и часови ће тог дана бити скраћени на 30 минута.

Члан Председништва Уније синдиката просветних радника Србије Добривоје Маријановић појашњава да су просветари испунили све из споразума од пре 5 година, док Влада није урадила ништа.

Зато су их и тужили и ускоро очекују рочиште, а истиче да неће одустати док се захтеви не испуне и ако треба жалиће се и вишим инстанцама у Европској унији.

Континуитет у Влади мора да постоји, не може да се пресече и да се каже ја сам нов министар и не одговарам за оно што је потписао претходни. Ми смо инсистирали више пута, више пута штрајковали, јер то што смо потписали није испуњено, а једна од ставки је да се платни разреди уведу 2016. године, а они су пролонгирани за почетак 2021. а да не причамо о другим - објашњава Маријановић.

Милица Марковић чланица Главног одбора Уније истиче да протестом 17. марта желе да подсети актуелну Владу да нису испуњени захтеви просветара, а очекује да ће се и остала три синдиката прикључити штрајку.

Протест ће бити испред Владе и Министарства просвете, а у школама ће часови бити скраћени на по 30 минута тог дана у школама чланицама Уније синдиката просветних радника Србије што је 780 школа - додаје.

Подсећа да је споразум из 2015. године на који се позивају био резултат 5-месечног штрајка просветара и упорних захтева, те су их зато сада и конкретизовали.

Пре свега траже да се повећају коефицијенти радницима како би имали бољу полазну тачку пред увођење платних разреда 2021. године, као и корекцију коефицијената онима који имају исту стручну спрему, а не примају исту плату.

Такође тражимо исплату светосавских награда - за 6 година, пута 5.000 динара колико је било тада то је 30.000 динара по раднику. Остварила се уштеда од преко 5 милијарди динара, решен

је проблем за више од 23.000 људи и ми тражимо да се од тих уштеда уплати 25.000 динара по запосленом на основу тих уштеда и то је из споразума за побољшање материјалног положаја просветних радника - додају просветари.

Просветари поручују надлежнима да неће одустати од својих захтева и позивају и друге синдикате да истерају правду мартовским протестом.